

การศึกษา

สวนลุมพินี (๒)

หลังจากที่ เจ้าพระยามราช (ปั้น สุขุม) เสนาบดีกระทรวงนครบาล ได้ทูลเกล้าฯ ถวายแบบที่จะสร้างสวนสาธารณะที่ตำบล ศาลาแดงตามพระราชประสงค์ของพระบาท สมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ใน พ.ศ. ๒๔๖๒ แต่ได้เริ่มดำเนินการใน พ.ศ. ๒๔๖๗ แล้ว พจนานุกรมวิสามานยนามไทย : วัด วัง ถนน สะพาน ป้อม ซึ่งนางสาวกนกวลี ชูชัยยะ เป็นผู้เรียบเรียง สำนักงานราชบัณฑิตยสภาจัดพิมพ์ เผยแพร่ อธิบายว่า ขณะดำเนินการก่อสร้างนั้น พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จ สวรรคตเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๘ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้งานสยามรัฐพิพิธภัณฑฯ สวนลุมพินี จึงยังไม่ ได้รับการจัดตั้งให้เป็นสวนสาธารณะอย่างจริงจัง จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๑ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานที่ดิน สวน ลุมพินี ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ ๓๖๐ ไร่ ให้เป็น

“วนะสาธารณะ” (สวนสาธารณะ) สำหรับประชาชน ทั้งนี้ ทรงพระราชดำเนินตามพระราชประสงค์ ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และ ให้อยู่ในความดูแลของกรมนคราทร กระทรวง มหาดไทย

ต่อมากระทรวงมหาดไทยได้ออกสลากกิน แบ่งเพื่อเก็บเงินเป็นทุนสำหรับ สวนลุมพินี ซึ่งได้ เงินจำนวน ๑๖๖,๔๕๗ บาท ๔๐ สตางค์ แต่การ จัดตั้งสวนลุมพินีก็ยังไม่ได้ทำกันอย่างจริงจัง จน ถึง พ.ศ. ๒๔๗๗ ซึ่งคณะกรรมการของสวนลุมพินี (มีอธิบดีกรมโยธาเทศบาลเป็นประธาน และ มีกรรมการซึ่งเป็นผู้ชำนาญการในเรื่องสวน สาธารณะ) ได้ออกแบบสวนลุมพินีขึ้น โดยใช้จ่าย เงินทุนของสวนซึ่งได้จากสลากกินแบ่งและรายได้ อื่น ๆ ต่อมา เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๑ คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้โอนสวนลุมพินีให้ เทศบาลนครกรุงเทพเพื่อทำเป็นสวนสาธารณะ สำหรับการพักผ่อนหย่อนใจของประชาชนตามที่ กระทรวงมหาดไทยเสนอ ปัจจุบันสวนลุมพินีอยู่ ในความดูแลของกรุงเทพมหานคร.

อารยา กิรมงคลจิต